

תת"ע 16512/08/23 - מדינת ישראל נגד מונתסר ג'ראדא

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 16512-08-23 מדינת ישראל נ' ג'ראדא
תיק חיצוני: 14216413105

לפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מונתסר ג'ראדא

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 28.01.24 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 06.06.23 של נהיגה ברכב שעליו נמסרה הודעת אי שימוש בניגוד לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה. הדו"ח נמסר למבקש במעמד ביצוע האכיפה ונושא זימון לדיון בתאריך 23.10.23. מועד זה נדחה נוכח מלחמת חרבות ברזל וההכרזה על תקופת חירום או אז זומן המבקש בשנית לדיון אשר קבוע היה ליום 28.01.24. זימון זה נמסר למבקש ביום 04.11.23 בשעה 16:28 בבית הנמען, לידי הנמען הרשום (ראה אישור מסירה חתום סרוק בנט).
3. לטענת המבקש לא קיבל זימון לדיון והנו כופר באשמה.
4. בחלוף המועד לקבלת עמדת המשיבה ובהיעדרה, אדון בבקשה על יסוד החומר המונח בפניי. לאחר ששקלתי את טענות המבקש ועיינתי באסמכתאות המצורפות, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
5. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **בהסכמת התובע**". בקשה זו הוגשה בחלוף 30 הימים הקצובים בחוק וללא הסכמת המשיבה ומכאן דינה להידחות על הסף.
6. גם לגופו של ענין, מן ההיבט המהותי - על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

7. לעניין אי התייצבות לדין - הרי שאין בעמדת המבקש כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטענותיו כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המצוי והסרוק לנט המשפט לפיו אישור המסירה נמסר לידי הנמען הרשום. האישור מולא כנדרש לרבות ציון שם עובד הדואר וחתימתו וכן מועד המסירה (וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22). המבקש לא עמד בנטל הרובץ על כתפיו להראות כי אי קבלת דבר הדואר נבע מסיבות שאינן תלויות בו וראה לענין זה עפ"ת 25991-10-22 (מחוזי חיפה) איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.22). ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר, דבר אשר לא נעשה.

8. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין. טענת חפות לכשעצמה אינה מבססת כידוע חשש מעיוות דין.

9. יצוין כי מידת העונש שהוטל על המבקש הינו עונש המינימום הנקוב בחוק לצד העבירה אותה ביצע.

10. סוף דבר - הבקשה לביטול פסק הדין נדחת.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ד, 18 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.